

לעת עסיה ווה ר' לוי ול' מעשינו, כיון זו שוכתין ממנה עצמת, אבל קצירת העומר טהיר מזוה ציון ממלה עצמת דומה לה עצמת, וזה נכון, ויתר על מקוםנו

בהתוך בית סאה
ז. ווילאכמיי מלן) עטכל נקייעות
(מ"מ) יגדיים. וטמלו (מו"ק ג'
הילנות צמהלן נמיעטן, ולען
ודצליו נכוויס: ז' נמייעות קס
שאוצרי לבן שמעון בן גמליהן
וצמחי טיקיו מילומקין כשייעול
חויא נו קמ"ל אסס מילומפלין,
קבי' חיילו כמלהו הולס וכטנו
מיטרפיין וכל חמד מטה ימלוט
אנשים סיינו מוקדיים אלהן
קציר °העומר:

טוב. לס הימת לדב' מה מילוי נס' וזה לא בפק דמ"ק (ד' ג'). סמלוכ' צביעה לבי יומן ולביין מלך לבי חילען קה מיפרגן, דהנמר כל מקוס צנומל ממן דהנמר לוקה יהת ליה לדבי הצען, וממן דהנמר מיינו צזין, ממן דהנמר לוקה שפי. כן כמות צכל סקסליים. ויש צבוקים, וממן דהנמר מיינו לוקה יהת ליה לדבי הצען צכליים, וממן דהנמר מיינו לוקה יהת ליה לדבי הצען סול עלה יהת לאו לדבי הצען וממן דהנמר לוקה שפי. סיטה ולמס יאהת לאקיס מיליא ולומר לך, מצמן דדריס גיריקת סקסליים, וצצמן יסיה להליך זה כלא פוך, הילך הסדרה ציווילטני לכלייס צליכס פ"ח (ה' ח') דרי' חלשווען. מה מענה דרי' חלשווען, וצצמה שהליך צבם לא' כלא, ציו ולמס יאהו, לאקיס היליאן ולומר לך מה זען חומר דדריס [ככל ופרט דרי' דרכז[גנ]] צכל ופרט ה"כ מה אין לריכ טעם מה מילינע צמלהוד שילנו צמושע קען: הערטה. הילך ציווילטני (ה' ד') קהילע¹³ צדייח עד רהט עס בעיל, וס' יינו ד' מהוות כלהמלוין פפרק קמוכך מה קיימי וליין פולצין: לא נטיעות. יולדות:

פִּידּוֹשׁ מַהְרָי בֶּן מַלְכֵי צָדָק

קצירה השבות, מקצירה שאם מצא קוצר אינו קוצר והינוKCירה דידיה, לאפקויKCיר העומר שאפלו מצא קוצר מזויה לקוצר ולהביא לכך לא תשבות. ה'ג' אליגות. לבית סאה ואין של איש אחד אלא של'ג' נשים אפלו היכי מצטפין ווחורשין כל בית סאה בשביין עד העצרה. ואית דארמי עד ר'ה. וכמה יהא. בין אילן לאילן. רבנן שמעון בן גמליאל אומר כדי שיחא הבהיר עובר בכליין. פ' ב' שורין עם העול שעל גיבחן שיחרשו ביוינה. ג' עשר גמישות מפוזות וכו'. ובירושלמי

פירוש הרא"ש

למאנר לא דה מאמין זוקנה מסורה, ומירן לר' מ' ו' ל' דהילענער קלה נאר יטמעעלן מזוז מוקפת למלתהיין: ה' חורשין כל בית סאה בשביילן. נכלויה מזמע עד קענערת קידין צדס אסלאן, זכיזויטלמי קהנער עד לאט האס נולג יעדנע טעםלוויי, ולי גנדיפי מסלהס קיו' נלייט קמד: הבקר עובי' בבלאי. צוולויס עס פועל וקיינו' ד' חמוט דלאימיל פ' סמכור לת האספנינה (כ"ג פ'). אבל פהו מלון פַּי מוכזין לדלענער קייני ומיטציי כטה דען: ו' גנטישות. ילוום: מופזרות לדורן בית סאה. צהילן לרופות הילג שטעהן קבימת קלה לעטלה תלקיס וצכל מלך נטע הילן קמד: חורשין כל' בית

בכרייתם, וממען כוגים למס דקלה דיס ככפוליס גל גליי ל', עקיבת דילף כולדו⁸ מטבח. ומיימ' ר' טענאל נמי נילף מטבחים*, דפליק קמיה דמו'ק (ד' ז.). Ḥמראין סלכטן דעכל נמיות לדיי יקמעעלן, וכיוון

לשלכם למשרוי יلدס ממייל
קנקה מכוונה. ומילן ר' מת
לצערלי קליהו לדיי יטמעלן
מיטוס מופטם לדמלמיין. ועל
מחנס דתק, דמאלכה למ' ילפין
ני סייע לדון דין קל ומומי
משעלנא (צטם קלאן). ווּתְמַלֵּיךְ
קליה מיטוס צטם יו'ען^ט). וכי
זימנה ח'כ לנטני ספי לדיי
עקיינט נפ'ק דמעוד קען,
חרשין כל בית
שינוי נועחות: 1 רב' בג'

עין משפטת נר מצוחה

א מ"י פ"ז מלחמות ממיין
ומוסקון כל' ד סמג עטין קוטן.
ב ג מ"י פ"ג מאל' שטיטה
ויזנץ סל' ד סמג לויון רקס
קס. ד מ"י פ"ג מאל' שטיטה
ויזנץ סל' כ סמג לויון רקס.

מסורת הש"ם

א) 3' דף כו. ב) ספ. וצמ"ענימא
דף ג. קוכה דף לד. דף מד. מ"ק
דף ג: זמ"ים דף קי:

רמב"ם דפוס יישן

קצ'יר **העומר** שהוא מצוה להנין ממחורת השבת הוא דוחה את השבת וזה אמת ויתברא במקומו במקצת מנוחת. ה' לפי שם ש' **שׁלְשָׁה אֲנָשִׁים** היינו חובבים שלא יctrפו וככל א' מהם יחרושו סביבות אילו כמלא אורה וסלו חוות לו ובא ללמדנו שיכטרפו ובלבב שייהיו מרוחקות כפי השיעור שאמר ר' ג' ודרבי ר' א' אמת וכן הלכה:
ו' **נתיבות**. הם האלינות בתחילה נתיענן ועוד יפרש שיעום אחר כן ואמר עשר נתיבות הלכה למשה מסיני:

הערות לר"ש

8 עיין ר"ה ט א תוס ד"ה
ורבי עקיבא. 8* כ"י וד"ר.
ובפירושים מאוחרים: נמי ליל' למליל ששביתת מיהו כדברך
וכור. ותוון בಗלינו דפוס וילנא
עפ"י ד"ר. 9 עיין ר"ה ט א
תוס ד"ה ורבי ישמעאל.
9* כ"ה גי רשי' שם ועייש'
בתוויה אין דעתן. 10 דפוס
וילנא. 11 בכ"י: לוקין על ידי
ראשיה בשבעית. 12 כ"י.
ובפירוש: מיהודין שהעובר
הארץ ובטלון והרינו. 13 ט"ס
הוא דליינוא דמתנמא מביא שם
(האי הגרא"). 14 בכ"י: יש
לפרש.

ליקוטים

דמ"ק ג' ב' ד"ה שהרי לתי
השני) ואפשר לומר דס"ל
דעשה יש מבחריש ומ"ש
אצל חירש כו' משום קצין
וע"כ גם חירש מפרש על
תוספת (וכ"ה בתוס' דמ"ק שם
لتוי הראISON וכ"כ בתוס'
דר"ה ט' א' ד"ה שהרי).
(ח' מאורחות הנר' א)

“**יצא** קציר העומר. עין
מה שפירים הרע”ב זל עיין
בתוספות דמוי'ק דף ג' סוף
ד”ה (רמא) **שהריה**, במאן
קמיפילגי [ר' יוח'ע]. (טמי חיטין)
ה. במשנה. וחורשין כו'. גם
כן עד העזרת ועיין תו'יט כיכן
תמה הרא”ש על הדר'ש [ז'ל].
(מאורות הגרא”א)
וכמה יהיה כו’. קאי אוכולה
פיירקן. (חידושי הגרא”א)
ברא”ש ד”ה וחורשין. ראה
ליקוטים להלן עמ' **קצת**.

עין משפטן נר מצוחה
ה ו מ"י פ"ג מטל' סמיטס ווילט
ט"ל ו ז מ"י פ"ג מטל' סמיטס
ו ווילט כל' ג. ח מ"י פ"ג מטל'
סמיטס ווילט כל' ס ענ"ז נמי' נמי'
פ"ג מסל' מענדך צי' כל' ג סמג
ענ"ז כל' טוטע"ז י"ד קי' רעד
סמי' ים וענ"ז נמי' נמי' נמי'.

דמג"ם דפוס יישן

ושורה. היא שיהיו בשורה אחת על קו אחד, וモוקפות עטרה להיות קצרה מעוגלה אן דומה לักษת זוז היא אצורה;

וזכרו רבנן שמעון בן גמליאל ה' בן בנין דלעת והיה כמו אלין ולהלכה כרובן שמעון בן גמליאל: ח ע"ד שיזחלו. פעל נגיד ממלכת חול ודר' שיקראו נתיעות כל הג' אמר יפה ר' נטע רבעלים בלבד וזה לא יפנדנו עד תום השנה הדריבית שחייב קדש וכן אמרו מאי עד שיתחולו עד שייפדו או עד שעשו חולין מלאיהם ר' לבנה החמישית: ר' עקיבא אומר נתיעעה כשםה. והוא שןכל בה אחרי מנגה הלשון וכל מה שיקראו בני אדרס נתיעעה היא נתיעעה הנאמר עליה עשר נתיעות לתק' בית סאה: א' יונשנוגם והוציא א' חליפין. פירוש האילן שכירת הכרתו אותו עד של א' נשתיות וממנו על פי הארץ הצומח בו נטיעות טפח היה הצומח בו נטיעות והוא הוא יותר מטפח היה הצומח בו אילין. וכבר נתבאר בכל ספק ההפרש בין

הערות לר"ש

12 מלא"ש. 13 ר' יוחנן
אויל לשיטתו שכן בהלכה
ראשונה פריך אין ב"ד יכול
לבטל כי ומשי' ר' יוחנן שאם
בקשו לחורש הורשו עתה
פריך והלא כאן ממש מעלה ההלכה
ומשנו ג' ב' בשעה שניתנה
(ה' הג' הר'ג"א).
14 ב' הג' ר' נוסוף: זיל היישרלמי לגדתsta
רבינו) והוא שייח' הנטעות
רכבות על הדולען התיב ר' מנא
ג', קישו אין ג' Doluin ו' ר' חנניה
נטיעות מצטרפות, ר' חנניה
בריה ד' הל בע לא מסתברא
אלל אבל בדילע יונית לא אתיא
אלל על סיפא רשב' ג' אמר כל
עשורה לדעתם לביית סאה
חוויין כל בית סאה בסבלין
עד ר'ה ר'ח בדור'ה בע לא
מסתברא אלא בדילע יונית.

ליקוטים

ג. בראש ודוקע עשרה וכו'

דוקא, והתו"ט ר"ל דת"ק לא
ארוי לדלועין. ונ"ל ראייה לדעתו
ח. במשנה. עד שיחולו.

בשוויזריה: אין מקום מוקף בפחים או גדרות, והוא מוגן רק על ידי מילוטה. מילוטה זו מוגנת על ידי מילוטה נוספת, שמיימת את כל הפליטים. מילוטה זו מוגנת על ידי מילוטה נוספת, שמיימת את כל הפליטים.

ראש השנה היה עשויה שורה ומקופות עטרה אין חורשין להם אלא לציכון: ז' הנטיעות והדלועים מצטרפין לתוך בית סאה רבנן שמעון בן גמליאל אומר כל² עשרה דלועים לבית סאה חורשים כל בית סאה עד ר' עוזיה אומר עד ושיחולו פעל נgor מן חול ול' סאן נקלות נמייש במקן סלאק בסיס טלית כל'ז, וטיינו לה פלה נטע לצעי שלאן, והס לו פלה, עד מוס הבנא שלצינית טליה קדמ, ורק למלו (כיזטמי כמן) עקיבא אומר נטיעת כשהה. ח' אילין שניינו נושאות: 1 או מוקפות, ר'ש. 2 כל, ניתא בר'ש. 3 עד, ר'ש, ר'ם.

כל פלויו קדס סילוליס: נטיעת בשמה. גם חנוכה: כל פלוקס ומיימת¹³ לדג קהיל מוסס לדממו על דג פלוקס סללו וגטליום [גדלהימה צפ"ק למועד קיטן (דב' ג:)]¹⁴: ז' הנטיעות והזריזועין מצטרפין. צייר

- למן ו' מהלין וקוח צהנייעות רחות על סדיילען. וזה דמניה ג' קישוטין ג' לילען ו' נטיעות מונטיפין, מוקי לא צייר
 - למן צמונן צהן גמליאל דהמר כוון לילען חולשין. וצדעתן צן גמליאל מונטיפין, מה צומח ממנה הוה ננטיעת, ולחס קידם פחות מונטיפין, מה צומח ממנה הוה ננטיעת, וככז התיילן לנעלה מונטיפין, מה צומח ממנה כלילן. וככז מתברר לך צלי ספק שאהגדל אין האניעת וטהילן, צהnilיגנות צלטה נזימה מלחה, וטנויעות עשר נזימת סלה [מיהליכן]. וסיעיו צנה חמיצית, דקנס רבעית עדין כולם נצנה חמיצית: ור' עקיבא אומר נטיעת כבשמה ר' נזילען זה כסולחת קלצון, וכל נזילען זה צני מס נטיעת סלי סיח נטיעת צהnilיג נטיעות למן בית סלה: אלין שנגם ווהוציא חלייפין סהילן שנקרן וטוג סלמיית, וטומר ר' צמונן צהן נזיך עד דג נטהיר ממנה סמוך להן מלה פחות מונטיפין, מה צומח ממנה הוה ננטיעת, וככז התיילן לנעלה מונטיפין, מה צומח ממנה כלילן. וככז מתברר לך צלי ספק שאהגדל אין האניעת וטהילן,

פִירֹוש מַהְרָי בֶן מַלְכֵי צָדָק

ג' קישואין ו' דלוין ו' נטיעות מctrופות וחורשין כל בית סאה בשבילים. י' דלוין לבית סאה כ' [בירושלמי] א"ר חנינה² בר היל מסתברא בדעתה יוונית. ח' עד אימתי נקראו נטיעות ר' אלעדור בן עזריה אומר עד שיחולו. פ' עד שעישו חולין מלאיהם עד ה' שנים דשנה רביעית אכתבי (ויקרא יט) כל פריו קודש הוללים הוא. תנייא רבי אומר אלו הן נטיעות בנות ה' בנות ר' בנות ז', בגפנין בנות ה', בתאנין בנות ר', בזיטים בנות ז'. ר' יהושע אומר בת ז' שניהם. נקראות נטיעת אפי' גפן. ר' עקיבא אומר נטיעת נשמה. פ' בת שנתה. אילן שנגמם. פ' שנחתך. כשותה הגות הגנין. 2 ברש"ס: א"ר חנינה.

פִּירֹזֶה הַרְאָשׁ

וסותם שרכזו נסיעות על אלטערין, וסתם דמנייה ג' קייזרlein וג' לדעןן וד' נסיעות מטלרפין מוקי לא פירוטטמיילן קרלן שמעון צן גמליאל לחומר כוון לדעתיס חורצין, ושיכל דמקלון קושטן ונסייתם [ולטערין]¹ רוזט, (ז'כל') מה מייסו מטלרפין. ובדלעט יוונית מיילי ממיין: ח' עד אימית וכו' עד שיחוז. ירושלמי. מאו שיטו טיפטו מה עד ציענישו חולין מהלילין ומיקין עד ציענישו חולין מהלילין וסינו סנה חמיקית: נתיעעה בשםיה. גם סנמא:

היו נתיעות ולגועין עלה לנו לין כנפיות. ומפלש צילואני 1 כנדצ'ל.

עומדין לעזקך. ראה ליקוטים להלן עמי' קצט. ז. במשנה. רשבג"א כל עשרה דלוועים כו'. בירושלמי מוקי לה בדעתה יונינו פלייג ולכון פסק הרמב"ם בפירושו כרשבג", אבל בחיבורו לא העתק דבריו, מוכח דחויר בו ס"ל דת"ק פלייג דיונית שוה לעלי' [ש]בחיבורו מהירושלמי דכלאים ספ"ב דוחשיב שם דבריהם שחילקה דעתה יוניטה משאריו דלענין ולא חשב להך דהכא בהדריהו